

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 29 września 2021 r.

DIH-2.707.46.2021.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 162/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, dalej zwanej: Kpa), art. 35 a pkt 9 lit. b, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm., dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz.U. z 2020 r. poz. 1706, dalej zwanej: ustawą o IH)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 19 sierpnia 2021 r., złożonego przez Pana Ryszarda Kmiecika prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Ryszard Kmiecik Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowo - Produkcyjne „Rolzbóż” (zwanego dalej: Przedsiębiorcą lub Stroną) – od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 30 lipca 2021 r. (sygn. NR.8361.5.2021, NR.8361.25.2021) wymierzającej przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych zero groszy), w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z tytułu wystawienia świadectwa jakości paliw stałych, w którym wartość parametru paliwa stałego „zawartość nadziarna” była niezgodna ze stanem faktycznym

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z dnia 27 sierpnia 2021 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie Przedsiębiorcy wraz z aktami sprawy (NR.8361.5.2021; NR.8361.25.2021).

Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w dniu 25 stycznia 2021 r. działając na podstawie i w ramach upoważnienia numer NR.8361.5.2021 przeprowadzili kontrolę Przedsiębiorcy, której zakres przedmiotowy obejmował m.in. kontrolę jakości paliw stałych, przestrzegania obowiązku przechowywania kopii zaświadczeń i dokumentów, o kutyh mowa w art. 6b ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wystawiania, przekazywania i przechowywania świadectw jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c ww. ustawy, przestrzegania

zakazu wprowadzania do obrotu paliw stałych, o których mowa w art. 7 ust. 7a ww. ustawy. Kopia ww. upoważnienia została włączona do akt kontroli. Czynności kontrolne przeprowadzono w należącym do Strony składzie węgla znajdującym się miejscowości [...]. Kontrolę przeprowadzono w obecności Strony. Ustalono, że w kontrolowanej placówce Przedsiębiorca wprowadza do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW. W momencie wszczęcia kontroli w ofercie handlowej znajdowały się następujące sortymenty węgla kamiennego:

- 1) Kostka KWK Bobrek w cenie sprzedaży [...] zł/tona;
- 2) Orzech Bobrek w cenie sprzedaży [...] zł/tona;
- 3) Orzech Andalużja w cenie sprzedaży [...] zł/tona;
- 4) Ekomiał w cenie sprzedaży [...] zł/tona;
- 5) Ekogroszek Skarbek Bobrek w cenie sprzedaży [...] zł/tona;
- 6) Ekogroszek Andalużja w cenie sprzedaży [...] zł/tona;
- 7) Orzech Bobrek workowany po 30 kg w cenie sprzedaży [...] zł/tona;
- 8) Orzech Andalużja workowany po 30 kg w cenie sprzedaży [...] zł/tona;
- 9) Ekomiał workowany po 30 kg w cenie sprzedaży [...] zł/tona;
- 10) Ekogroszek Skarbek Bobrek workowany po 25 kg w cenie sprzedaży [...] zł/tona;
- 11) Ekogroszek Andalużja workowany po 25 kg w cenie sprzedaży [...] zł/tona.

Ponadto Strona wprowadzała do obrotu brykiet węgla brunatnego Union w cenie sprzedaży [...] zł/tona.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniu 25 stycznia 2021 r. wymienieni w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli pracownicy niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie w obecności inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z partii węgla kamiennego w sortymencie ekomiał składowanego w przyźmie o masie 15,745 tony pobrali do badań próbki paliwa stałego. Pobrano próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0027/21/4750 o masie 37,22 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 8957/21/4750 o masie 37,54 kg, czynność udokumentowano w protokole pobrania próbek paliwa stałego nr 000002. Następnie w tym samym dniu inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. w Warszawie, według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 20/2006420/037-008. Razem z próbkami paliwa stałego przekazano kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 647/2021 wystawionego w dniu 23 stycznia 2021 r. oznaczoną w sposób uniemożliwiający zidentyfikowanie kontrolowanego Przedsiębiorcy.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej jako wartość paliw stałych, wprowadzanych do obrotu przyjął, wartość partii węgla kamiennego w sortymencie ekomiał, z której pobrano do badań próbki. Strona przedłożyła dokumenty dotyczące pochodzenia oraz parametrów jakościowych pobranego do badań paliwa stałego, których kopie zostały dołączone do akt kontroli. W toku kontroli Przedsiębiorca oświadczył, że nie sprzedaje paliw stałych podmiotom wskazanym w art. 6b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w związku z czym nie posiada wskazanej w nim dokumentacji. Na podstawie przedłożonych w toku kontroli dowodów sprzedaży węgla kamiennego w sortymencie ekomiał, tj. faktur VAT oraz świadectw jakości paliw stałych nr:

- 1) faktura VAT nr 37/2021 z dnia 23 stycznia 2021 r., świadectwo jakości paliw stałych nr 647/2021 z dnia 23 stycznia 2021 r.;
- 2) faktura VAT nr 229/2021/OP z dnia 23 stycznia 2021 r., świadectwo jakości paliw stałych nr 634/2021 z dnia 23 stycznia 2021 r.;
- 3) faktura VAT nr 221/2021/OP z dnia 22 stycznia 2021 r., świadectwo jakości paliw stałych nr 626/2021 z dnia 22 stycznia 2021 r.,

ustalono, że Strona realizuje obowiązek wynikający z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Dokument jest drukowany w dwóch egzemplarzach, z których jeden przekazywany jest nabywcy, a drugi jest przechowywany w aktach przedsiębiorstwa. Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nie stwierdzili nieprawidłowości w przedłożonych świadectwach jakości. Przedsiębiorca oświadczył, że nie wprowadza do obrotu paliw stałych objętych zakazem wynikającym z art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Protokół kontroli zawierający powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce w dniu 25 stycznia 2021 r. oraz podpisany bez uwag przez Przedsiębiorcę. Strona została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub do wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu wynikającej z art. 20 ust. 2 ustawy o IH. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia do wniesienia uwag na piśmie.

Badanie przeprowadzone przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/2006420/037-008 z dnia 29 stycznia 2021 r., wykazało, że oferowany w dniu kontroli, tj. 25 stycznia 2021 r., węgiel kamienny w sortymencie ekomiał, nr próbki 0027/21/4750 po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyleń, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” nie spełniał wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 5 lp. 6 załącznika do ww. rozporządzenia ze względu na zawyżoną zawartość nadziarna, która wynosiła 8,1% przy wymaganiach jakościowych wynoszących max. 5,0%. Badanie to wykazało, że próbka paliwa stałego przeznaczona do badań nr 0027/21/4750 nie spełniała również parametru jakościowego „zawartość nadziarna” wskazanego przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 647/2021 wystawionym w dniu 23 stycznia 2021 r., w którym wskazano wartość tego parametru max. 5,00%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań wykazało niezgodność z parametrami określonymi dla tego rodzaju paliwa w rozporządzeniu oraz wskazanymi w świadectwie jakości paliwa stałych wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8957/21/4750 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego udokumentowane sprawozdaniem z badań nr 20/2006420/037-008/K z dnia 29 stycznia 2021 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyleń, o których mowa w § 2 rozporządzenia potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 5 lp. 6, ponieważ wykazało zawartość nadziarna wynoszącą 9,2% przy wymaganiach jakościowych określonych max. 5,0%. Badanie to potwierdziło również, że próbka kontrolna paliwa stałego nr 8957/21/4750 nie spełniała również parametru jakościowego „zawartość nadziarna” wskazanego przez Stronę

w świadectwie jakości paliw stałych nr 647/2021 wystawionym w dniu 23 stycznia 2021 r., w którym wskazano wartość tego parametru max. 5,00%.

Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w dniu 15 lutego 2021 r. działając na podstawie i w ramach upoważnienia numer NR.8361.25.2021 przeprowadzili kontrolę Przedsiębiorcy, której zakres przedmiotowy obejmował m.in. kontrolę jakości paliw stałych. Kopia ww. upoważnienia została włączona do akt kontroli. Czynności kontrolne przeprowadzono w należącym do Strony składzie węgla znajdującym się miejscowości [...]. Kontrolę przeprowadzono w obecności Strony. W toku kontroli poinformowano Przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych pobranych w dniu 25 stycznia 2021 r. próbek węgla kamiennego w sortymencie ekomiał oraz przekazano egzemplarze protokołów z badań, dotyczącego próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0027/21/4750 nr 20/2006420/037-008 z dnia 29 stycznia 2021 r. i dotyczącego próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8957/21/4750, nr 20/2006420/037-008/K z dnia 29 stycznia 2021 r. Strona oświadczyła, że partia paliwa stałego, z której pobrano próbki do badań została sprzedana, a w jej miejsce została zakupiona nowa partia węgla kamiennego w sortymencie ekomiał. Ponadto Przedsiębiorca przedłożył dokumenty poświadczające zakup nowej dostawy w postaci:

- 1) faktury VAT nr 163/MAG/2021 z dnia 5 lutego 2021 r. wystawionej przez [...];
- 2) świadectwo jakości paliwa stałych nr 163/2021 z dnia 5 lutego 2021 r. wystawione przez [...].

Kopie powyższych dokumentów zostały włączone do akt kontroli.

Protokół kontroli zawierający powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce w dniu 15 lutego 2021 r. oraz podpisany bez uwag przez Przedsiębiorcę. Strona została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub do wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu wynikającej z art. 20 ust. 2 ustawy o IH. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia do wniesienia uwag na piśmie.

Pismem z dnia 14 kwietnia 2021 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. W piśmie organ pierwszej instancji wezwał Przedsiębiorcę do przekazania informacji o wielkości obrotów z działalności lub o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2020 poprzedzającym rok kontroli. Pismo zostało doręczone w dniu 16 kwietnia 2021 r.

Pełnomocnik Strony w piśmie z dnia 30 kwietnia 2021 r. wniósł o:

- 1) umorzenie przedmiotowego postępowania w całości, ze względu na niewłaściwą procedurę pobrania próbek;
- 2) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka M[...] K[...] oraz dowodu z zeznań Strony, na okoliczność niewłaściwego pobrania w dniu 25 stycznia 2021 r. w przedsiębiorstwie należącym do Strony, próbek przekazanych do badań, tj. pobrania ich jedynie z brzegów podstawy pryzmy kontrolowanego paliwa stałego, z nierównomiernie rozmieszczonych punktów.

W treści pisma Strona uzasadniła zgłoszone wnioski.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z dnia 13 maja 2021 r. wezwał Stronę do uzupełnienia braków formalnych pisma z dnia 30 kwietnia 2021 r. oraz ponowił wezwanie do przedłożenia informacji o wielkości obrotu z działalności lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2020 poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Ponadto Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zmienił termin zakończenia postępowania. Pismo zostało doręczone w dniu 17 maja 2021 r.

Za pismem z dnia 20 maja 2021 r. Pełnomocnik Strony uzupełnił brak formalny poprzez przedłożenie uwierzytelnionego odpisu pełnomocnictwa.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 9 czerwca 2021 r. wystosował wezwanie do M[...] K[...] do osobistego stawiennictwa w charakterze świadka w celu złożenia zeznań. Pismo zostało doręczone w dniu 11 czerwca 2021 r.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 9 czerwca 2021 r. wystosował wezwanie do R[...] K[...] do osobistego stawiennictwa w charakterze strony w celu złożenia wyjaśnień. Pismo zostało doręczone w dniu 11 czerwca 2021 r.

W dniu 18 czerwca 2021 r. M[...] K[...] został przesłuchany w charakterze świadka. Czynność została udokumentowana protokołem, który został dołączony do akt postępowania administracyjnego.

W dniu 18 czerwca 2021 r. R[...] K[...] został przesłuchany w charakterze strony. Czynność została udokumentowana protokołem, który został dołączony do akt postępowania administracyjnego.

W czynnościach przesłuchań Strony oraz M[...] K[...] uczestniczył także Pełnomocnik Strony.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z dnia 29 czerwca 2021 r. zawiadomił Stronę o zmianie terminu oraz ponowił wezwanie do przedłożenia informacji o wielkości obrotu z działalności lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2020 poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Pismo zostało doręczone w dniu 2 lipca 2021 r.

W dniu 18 czerwca 2021 r. inspektorzy uczestniczący w kontroli Przedsiębiorcy przedstawili pisemne uwagi do zeznań świadka oraz Strony, które zostały włączone do akt kontroli.

Pełnomocnik Strony w piśmie z dnia 13 lipca 2021 r. poinformował, że wartość paliw stałych wprowadzonych przez Stronę do obrotu w roku 2020 wynosiła [...] zł netto.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 30 lipca 2021 r., wydał decyzję (sygn. NR.8361.5.2021; NR.8361.25.2021) nakładającą na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że wystawił świadectwo jakości w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. W uzasadnieniu decyzji Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wskazał, że analiza zgromadzonego materiału dowodowego potwierdziła istnienie przesłanek do nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ I instancji stwierdził, że przeprowadzone dowody z przesłuchania świadka M[...] K[...] oraz Strony nie wniosły nowych istotnych informacji prowadzących do zakwestionowania prawidłowości czynności pobrania próbek paliw stałych. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wyjaśnił także powody dla których nie uwzględnił wniosku Przedsiębiorcy o umorzenie

postępowania na podstawie art. 105 kpa. Organ I instancji wskazał, że ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej wziął pod uwagę wartość paliw stałych wprowadzanych przez Stronę do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli, za którą przyjął wartość partii badanego węgla kamiennego w sortymencie ekomiał. Wartość przedmiotowej partii paliwa stałego nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł. Ponadto ustalając wymiar kary organ pierwszej instancji uwzględnił wartość sprzedaży towarów i usług w roku 2020 poprzedzającym rok kontroli, podaną przez Przedsiębiorcę w piśmie z dnia 13 lipca 2021 r. Ponadto organ pierwszej instancji uwzględnił fakt, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Kwota nałożonej kary pieniężnej 10.000,00 zł mieści się w dolnej wyznaczonej ustawowo granicy i jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w uzasadnieniu decyzji wyjaśnił powody dla których w tej sprawie nie znalazła zastosowania instytucja odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Decyzja została doręczona w dniu 6 sierpnia 2021 r.

Przedsiębiorca pismem z dnia 19 sierpnia 2021 r. odwołał się od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 30 lipca 2021 r. (sygn. NR.8361.5.2021; NR.8361.25.2021) i wniósł o:

- 1) uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania, ewentualnie
- 2) uchylenie zaskarżonej decyzji i odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu paliwa, wobec którego wystawiono świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym;
- 3) zawieszenie postępowania odwoławczego na podstawie art. 97 § 1 pkt 4 kpa do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia skargi od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów DIH-2 Nr 85/2021 z dnia 9 sierpnia 2021 r. (sygnatura DIH-2.712.23.2021.PS).

Zaskarżonej decyzji Strona zarzuciła naruszenie:

- 1) art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, poprzez nałożenie na odwołującego się administracyjnej kary pieniężnej za wprowadzenia do obrotu paliwa, wobec którego wystawiono świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, podczas gdy paliwo wprowadzone do obrotu przez odwołującego się spełniało wszystkie parametry wskazane w wystawionym świadectwie jakości, zaś kontrola w dniu 25 stycznia 2021 r. przeprowadzona została niezgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa;
- 2) art. 189f § 1 pkt 1 kpa poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie przez organ I instancji, że nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, podczas gdy waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona nie dopuszcza się (zaprzestała) naruszenia prawa, co jest wystarczające dla odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

W treści pisma Strona uzasadniła podniesione zarzuty.

Pismem z dnia 3 września 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone w dniu 16 września 2021 r. Strona nie odpowiedziała na otrzymane zawiadomienie.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.), dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca w świadectwie jakości wskazuje wartości parametrów paliwa stałego, dla którego zostało ono wystawione, które określono w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu oraz wskazania w nim wartości parametrów paliwa stałego, dla którego zostało ono wystawione. Wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w sprawie są:

- 1) protokół i akta kontroli z dnia 25 stycznia 2021 r. (nr akt kontroli NR.8361.5.2021);
- 2) protokół z badań: nr 20/2006420/037-008 z dnia 29 stycznia 2021 r. dotyczący próbkę paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0027/21/4750;

- 3) protokół z badań nr 20/2006420/037-008/K z dnia 29 stycznia 2021 r. dotyczący próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8957/21/4750;
- 4) protokół i akta kontroli z dnia 15 lutego 2021 r. (nr akt kontroli NR.8361.25.2021);
- 5) akta postępowania administracyjnego wszczętego przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pismem z dnia 14 kwietnia 2021 r., zakończonego wydaniem zaskarżonej decyzji z dnia 30 lipca 2021 r. (sygn. NR.8361.5.2021; NR.8361.25.2021).

Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż próbkę paliwa stałego nr 0027/21/4750 o masie 37,22 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 8957/21/4750 o masie 37,54 kg, pobrano w należącym do Strony składzie węgla z partii węgla kamiennego w sortymencie ekomiął o masie 15,745 tony składowanej w przyźmie. Czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr 000002. Z akt kontroli wynika, że partia węgla kamiennego w sortymencie ekomiął z której pobrano próbki do badań była wprowadzana przez Stronę do obrotu. Nie ulega wątpliwości, że Przedsiębiorca dla ww. partii węgla kamiennego w dniu 23 stycznia 2021 r. wystawił świadectwo jakości nr 647/2021, które zanonimizowano i z pobranymi próbkami paliwa stałego przekazano do niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o.o. Z akt sprawy niewątpliwie wynika, iż badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0027/21/4750 i badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8957/21/4750 wykazało, że wartość parametru jakościowego zawartość nadziarna wskazana przez Stronę w świadectwie jakości nr 647/2021 była niezgodna ze stanem faktycznym. W świadectwie jakości wskazano, że zawartość nadziarna wynosi max. 5,00% natomiast przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały zawartość nadziarna wynoszącą 8,1% w próbce paliwa stałego przeznaczonej do badań i 9,2% w próbce kontrolnej paliwa stałego.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ pierwszej instancji, że badane paliwo stałe nie jest zgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości nr 647/2021. Tym samym wydane przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ pierwszej instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor

Inspekcji Handlowej ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość wprowadzanej do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli partii paliwa stałego z której pobrano próbki do badań, która zgodnie z ustaleniami kontroli nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł, oraz wielkość obrotu z działalności w roku 2020 poprzedzającym rok kontroli wskazaną przez Stronę e-mailem w dniu 13 lipca 2021 r. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000,00 zł, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na stronę kary w wysokości 10.000,00 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy tj. fakt, że nie był on wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, poprzez nałożenie na odwołującego się administracyjnej kary pieniężnej za wprowadzenia do obrotu paliwa, wobec którego wystawiono świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, podczas gdy paliwo wprowadzone do obrotu przez odwołującego się spełniało wszystkie parametry wskazane w wystawionym świadectwie jakości, zaś kontrola w dniu 25 stycznia 2021 r. przeprowadzona została niezgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa, podniesionego w odwołaniu z dnia 19 sierpnia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że powyższy zarzut jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw podmiotom, o których mowa w art. 35a w pkt 1-3, 5, 6 i 9-11, karę pieniężną wymierza wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej właściwy ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli. Z akt sprawy wynika, że kontrolę przeprowadzono w składzie węgla znajdującym się w województwie Wielkopolskim, powiat rawicki, gmina Rawicz, [...]. Kontrola została przeprowadzona przez inspektorów upoważnionych przez właściwego terenowo Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej. Zatem nie ulega wątpliwości, że w tej sprawie organem właściwym do wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej jest Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania wskazuje, iż w treści upoważnień do przeprowadzenia kontroli numer NR.8361.5.2021 z dnia 22 stycznia 2021 r. i NR.8361.25.2021 z dnia 12 lutego 2021 r. wskazano przepisy prawa stanowiące podstawę przeprowadzenia kontroli oraz określające jej zakres przedmiotowy. W treści upoważnienia do przeprowadzenia kontroli pouczone Stronę o wynikających z przepisów prawa skutkach uniemożliwiania albo utrudniania inspektorowi przeprowadzania czynności kontrolnych. Z akt sprawy wynika, że Strona została pouczone na piśmie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy wynikających z przepisów prawa. Z treści protokołu kontroli wynika, że przed przystąpieniem do czynności

Przedsiębiorcy okazano legitymacje służbowe oraz poinformowano o podstawie prawnej przeprowadzania kontroli bez wcześniejszego zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli. W treści protokołu kontroli poinformowano Stronę, iż na podstawie art. 18a ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Zarządzający zawarł umowę z niezależnym akredytowanym laboratorium, która obejmuje pobieranie próbek paliw stałych oraz wskazano pracowników tego podmiotu, którzy w toku kontroli dokonali poboru. Odnosząc się do podnoszonych w odwołaniu zarzutów o niezgodnym z przepisami prawa sposobie pobrania próbek węgla kamiennego w sortymencie ekomiał, które był także przedmiotem postępowania dowodowego w postaci przesłuchania świadka i przesłuchania Strony, przeprowadzonego w toku postępowania administracyjnego przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że sposób pobierania próbek paliw stałych został określony w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1891), zwanego dalej: rozporządzeniem w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych, i wskazanych w nim dokumentach normatywnych. Organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że z materiału dowodowego wynika, że czynność pobrania próbek została przeprowadzona przez pracowników laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. Podmiot ten posiada akredytację Polskiego Centrum Akredytacji numer AK 013 obejmującą m.in. inspekcje ilości i jakości towarów w tym paliw stałych (węgla kamiennego, węgla brunatnego i koksu). Certyfikowane metody i procedury inspekcji obejmują również normy:

- 1) PN-G-04502:2014-11 Węgiel kamienny i brunatny – Pobieranie i przygotowanie próbek do badań laboratoryjnych – Metody podstawowe;
- 2) PN-ISO 18283:2008 Węgiel kamienny i koks – Ręczne pobieranie próbek;
- 3) PN-ISO 1953:1999 Węgiel kamienny – Analiza ziarnowa metodą przesiewania.

W toku kontroli w należącym do Strony składzie węgla znajdującym się w [...] przeprowadzonej w dniu 25 stycznia 2021 r. czynność pobrania próbek paliwa stałego udokumentowano protokołem nr 000002. Z treści tego dokumentu wynika, że próbkę pobrano z partii węgla kamiennego ekomiał składowanej w przyzmi o masie 15,745 tony. Liczba pobranych próbek pierwotnych wynosiła 32, co jest zgodne z postanowieniami normy PN-G-04502:2014-11, że jeżeli badano partię węgla kamiennego o masie do 1000 ton lub węgla brunatnego o masie do 2500 ton, to minimalna liczba próbek pierwotnych wynosi 32. Zgodnie z powyższym dokumentem normatywnym minimalną masę próbki pierwotnej wyznacza się wg wzoru $m = 0,06 \cdot D$, gdzie D - oznacza wielkość największego ziarna w badanej partii, wyrażoną w milimetrach. Maksymalny wymiar dla badanego węgla kamiennego w sortymencie ekomiał został określony w tabeli nr 5 lp. 5 załącznika do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” jako 31,5 mm. Stąd minimalna masa próbki pierwotnej wynosiła $m = 0,06 \cdot 31,5 \text{ mm} = 1,89 \text{ kg}$. W związku z powyższym minimalna masa próbki ogólnej to 60,48 kg. Z treści protokołu pobrania próbek paliwa stałego nr 000002 wynika, że pobrano próbkę ogólną o masie 74,76 kg. Zgodnie z treścią ww. protokołu punkty pobrania próbek znajdowały się zarówno na górnej powierzchni przyzmy jak i na skarpach. Próbkę ogólną otrzymano poprzez połączenie wszystkich próbek pierwotnych, a próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0027/21/4750 o masie 37,22 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 8957/21/4750 o masie 37,54 kg poprzez podzielenie

próbki ogólnej w stosunku zbliżonym do 1:1. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że czynność pobrania próbek paliw stałych została dokonana zgodnie z przepisami rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych i wskazanymi w nim dokumentami normatywnymi. Strona obecna przy wykonywaniu czynności podpisała protokół pobrania próbek paliw stałych nr 000002 bez uwag. Sposób pobrania próbek paliw stałych nie był kwestionowany przez Przedsiębiorcę bezpośrednio w treści protokołu kontroli NR.8361.5.2021, nie wniesiono również uwag do protokołu kontroli na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu kontroli do podpisu. Po ponownym przeprowadzeniu postępowania Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że Strona nie kwestionowała sposobu pobrania próbek węgla kamiennego w sortymencie ekomiął w toku kontroli przeprowadzonej w dniu 15 lutego 2021 r. bezpośrednio w treści protokołu ani na piśmie w terminie 7 dni od przedstawienia protokołu kontroli NR.8361.25.2021 do podpisu. Należy zauważyć, iż w toku powyższej kontroli przekazano Stronie egzemplarze protokołów z badań próbek węgla kamiennego w sortymencie ekomiął. Wniosek o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadka oraz przesłuchania Strony na okoliczność niewłaściwego pobrania w dniu 25 stycznia 2021 r. próbek przekazanych do badań, tj. pobrania ich jedynie z brzegów podstawy pryzmy kontrolowanego paliwa stałego, z nierównomiernie rozmieszczonych punktów, został złożony po wszczęciu przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania podzielił zdanie organu pierwszej instancji, że przeprowadzone dowody nie ujawniły nowych, istotnych w sprawie okoliczności dotyczących prawidłowości poboru próbek węgla kamiennego w sortymencie ekomiął w toku kontroli w należącym do Strony składzie węgla w dniu 25 stycznia 2021 r. Ponadto należy zauważyć, że Świadek (...) nie pamiętał ilości próbek pobranych z pryzmy i podał, że pobranie nastąpiło z „...różnych miejsc, dwóch czy trzech”, „... z boków”. Należy zauważyć, iż Świadek wskazał, że nie zna metodyki pobierania próbek paliw stałych oraz że nie był obecny w toku całego procesu poboru próbek. Natomiast Strona wskazywała, że próbownicy weszli na pryzmę „... i pobierali z różnych miejsc paliwo stałe.” Jak słusznie wyjaśnił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku wydanym w innej sprawie dotyczącej naruszenia przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym pamiętać należy, że Strona jest przedsiębiorcą, od którego należy wymagać stosowania wyższych standardów staranności przy prowadzeniu działalności gospodarczej, w szczególności należy od niego oczekiwać, że jest świadomy znaczenia i skutków urzędowych czynności kontrolnych. Tym bardziej, że działalność Strony polega na obrocie towarem, którego dopuszczalne parametry określają przepisy, a spełnienie tych parametrów podlega weryfikacji przez organ. Przedsiębiorca uczestniczący w kontroli, podpisał protokół kontroli i protokół pobrania próbek nie zgłaszając żadnych uwag i zastrzeżeń w omawianym zakresie. Nie wniósł ich także – odpowiednio pouczony – w terminie zakreślonym w art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Udokumentowanie czynności kontrolnych i poboru próbek do badań ma sformalizowaną formę – protokołu. Przedsiębiorca – podpisując protokół bez zastrzeżeń –

potwierdził zatem, że próbki zostały pobrane prawidłowo (...). Prawidłowości działania organu w ww. zakresie nie mógł podważyć, zgłoszony – po poznaniu wyników badania próbek – dowód ze świadka i przesłuchania Strony (...) (por. wyrok WSA z dnia 29 czerwca 2021 r. sygn. akt VI SA/Wa 2673/20 orzeczenie niepublikowane).

Z materiału dowodowego wynika niewątpliwie, że Strona wprowadzała do obrotu partie paliwa stałego, tj. węgla kamiennego w sortymencie ekomiał, z której w dniu 25 stycznia 2021 r. pobrano do badań próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0027/21/4750 o masie 37,22 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 8957/21/4750 o masie 37,54 kg. Fakt, że dla ww. partii paliwa stałego Przedsiębiorca w dniu w dniu 23 stycznia 2021 r. wystawił świadectwo jakości nr 647/2021 nie był kwestionowany. Niewątpliwym jest, że przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały, że wskazana w świadectwie jakości nr 647/2021 wartość parametru zawartość nadziarna wynosząca max. 5,00% była niezgodna ze stanem faktycznym. Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0027/21/4750 wykazało zawartość nadziarna na poziomie 8,1%. Niezgodność tą potwierdziły także przeprowadzone z urzędu badania próbki kontrolnej nr 8957/21/4750, które wykazały zawartość nadziarna wynoszącą 9,2%. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania zgodnie z ustalonym stanem faktycznym oraz przepisami prawa stwierdził, że w tej sprawie ziściły się przesłanki do nałożenia na Stronę administracyjnej kary pieniężnej. Przepis art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stanowi, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym.

W świetle powyższego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że zarzut naruszenia art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowił o nieuwzględnieniu wniosku Strony o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania. Przepis art. 105 § 1 Kpa, w sytuacji gdy z jakiegokolwiek przyczyny postępowanie stało się bezprzedmiotowe obliguje organ do wydania decyzji o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości lub w części. Jak wykazano powyżej w tej sprawie nie ziściły się przesłanki do umorzenia postępowania w całości ani w części. Brak jest także podstaw do umorzenia postępowania na zasadzie art. 105 § 2 Kpa ponieważ postępowanie w tej sprawie zostało wszczęte z urzędu.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 kpa poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie przez organ I instancji, że nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, podczas gdy waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona nie dopuszcza się (zaprzestała) naruszenia prawa, co jest wystarczające dla odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Przedsiębiorca odpowiada za parametry jakościowe paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu. Skoro Strona wystawiła świadectwo jakości paliw stałych dla oferowanego do sprzedaży węgla kamiennego, w którym wartości parametrów paliwa stałego

były niezgodne ze stanem faktycznym, to tym samym nie dopełniła obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i w konsekwencji podlega karze pieniężnej w myśl art. 35a pkt 9 lit. b ustawy (por. wyrok z dnia 8 kwietnia 2021 r. WSA w Warszawie sygn. akt V SA/Wa 266/21).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, iż z treści przepisu art. 35a pkt 9 lit. b, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika, że organ orzekając na jego podstawie działa w ramach decyzji związanej, bowiem przepis ten stanowi, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym. Jak uprzednio wykazano Strona wystawiła świadectwo jakości nr 647/2021, w którym wartość parametru jakościowego zawartość nadziarna była niezgodna ze stanem faktycznym, co wykazały i potwierdziły przeprowadzone badania laboratoryjne. Z powyższego wynika, że w tej sprawie ziściła się przesłanka zastosowania sankcji wskazanej w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że konsekwencją faktu orzekania o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, czyli w ramach decyzji związanej jest obowiązek zastosowania reguły kolizyjnej w stosunku do przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Reguła ta została ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kpa, który stanowi, że w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a
- 2) strona zaprzestała naruszania prawa.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie parametr zawartość nadziarna był niezgodny ze stanem faktycznym stwierdzonym w wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Powyższe wypełnia dyspozycję przepisu art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym. Z powyższych względów w sytuacji, gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były zgodne ze stanem faktycznym, nie można mówić o znikomej wadze naruszenia. Jak stanowi art. 3a ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa stałe: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego,

produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b wprowadzane do obrotu z przeznaczeniem do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW, o którym mowa w art. 1 ust. 2, spełniają wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów.

Zatem słusznie i zgodnie z prawem Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że na gruncie tej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. W momencie wszczęcia kontroli w dniu 15 lutego 2021 r. Strona poinformowała, że badana partia paliwa stałego została sprzedana w całości. Organ odwoławczy stwierdził, że przyjęcie powyższej okoliczności jako świadczącej o zaprzestaniu naruszania prawa przez Stronę nie ma wpływu na poprawność rozstrzygnięcia Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Ponieważ przesłanki, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa muszą zostać spełnione łącznie, co w tej sprawie nie nastąpiło. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w treści zaskarżonej decyzji wykazał, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony stwierdził, że organ pierwszej instancji słusznie i zgodnie z prawem ustalił, że w tej sprawie nie spełniły się przesłanki uzasadniające zastosowanie instytucji, o której mowa w art. 189f § 1 Kpa, czyli odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia. W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że wniosek Strony o uchylenie zaskarżonej decyzji i odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu paliwa, wobec którego wystawiono świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym jest bezprzedmiotowy i postanowił o jego nie uwzględnieniu.

W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowił o nieuwzględnieniu wniosku Strony o uchylenie zaskarżonej decyzji i odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu paliwa, wobec którego wystawiono świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, ponieważ nie ziszczyły się przesłanki, o których mowa w art. 189f § 1 Kpa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowił o nieuwzględnieniu wniosku Strony o zawieszenie postępowania odwoławczego na podstawie art. 97 § 1 pkt 4 kpa do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia skargi od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów DIH-2 Nr 85/2021 z dnia 9 sierpnia 2021 r. (sygn. DIH-2.712.23.2021.PS).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że powyższy wniosek jest bezprzedmiotowy ponieważ brak jest zagadnienia wstępnego, którego rozstrzygnięcie w postępowaniu zakończonym wydaniem decyzji DIH-2 Nr 85/2021 z dnia 9 sierpnia 2021 r.

(sygnatura DIH-2.712.23.2021.PS) warunkowałyby merytoryczne zakończenie niniejszego postępowania. Wbrew twierdzeniom podniesionym w odwołaniu dowody z przesłuchania Świadka i Strony został przeprowadzony przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w toku postępowania w przedmiocie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Jak uprzednio wykazano przeprowadzone dowody nie ujawniły nowych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy kwestii. Fakt wystawienia przez Stronę świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym został ustalony na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach kontroli NR.9361.5.2021 oraz na podstawie protokołów z badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., które wykazały i potwierdziły zawyżoną zawartość nadziarna w badanych próbkach węgla kamiennego w sortymencie ekomiał, pobranych w toku kontroli w dniu 25 stycznia 2021 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że odwołanie Strony nie zasługuje na uwzględnienie.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy

należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz.U. z 2021 r. poz. 735).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [...]
- 2) Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- 3) a.a.